

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 180/2022

10.03.2022. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Милене Рашић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Рамадана Краснићија, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а. став 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Александре Милошевић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 275/21 од 02.06.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 790/21 од 09.11.2021. године, у седници већа одржаној дана 10.03.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Рамадана Краснићија, адвоката Александре Милошевић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 275/21 од 02.06.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 790/21 од 09.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 275/21 од 02.06.2021. године окривљени Рамадан Краснићи оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а. став 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 03.02.2020. године до 14.09.2020. године. Истом пресудом, на основу члана 78, 87. и 246а. став 5. КЗ окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то укупно 565,08 грама канабиса. Окривљени је ослобођен од дужности плаћања трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 790/21 од 09.11.2021. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног Рамадана Краснићија, адвоката Александре Милошевић, и пресуда Вишег суда у Београду К 275/21 од 02.06.2021. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног Рамадана Краснићија, адвокат Александра Милошевић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијане пресуде

у целини и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду или преиначи у целини пресуду првостепеног суда „и усвоји захтев за понављање кривичног поступка“.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу у складу са чланом 488. став 1. КЗ те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног Рамадана Краснићија захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП истичући да се у радњама окривљеног не стичу битни елементи кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а. став 2. КЗ, јер у изреци пресуде првостепеног суда није наведено „субјективно обележје тог кривичног дела односно да је окривљени неовлашћено држао опојне дроге за сопствену употребу“.

Одредбом члана 246а. став 2. КЗ („Службени гласник РС“ број 35/19) прописано је да кривично дело неовлашћено држање опојних дрога чини ко неовлашћено држи у великој количини супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге.

Из законског описа бића наведеног кривичног дела јасно произлази да за постојање овог кривичног дела није до значаја сврха неовлашћеног држања супстанци или препарата који су проглашени за опојне дроге, већ њихова количина, односно да је реч о „великој количини“, што је фактичко питање које суд процењује у сваком конкретном случају. Стога се, према налажењу Врховног касационог суда, захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног неосновано указује да изрека првостепене пресуде треба да садржи опис неовлашћеног држања опојних дрога „за сопствену употребу“, имајући у виду да окривљеном та радња оптужним актом није ни стављена на терет већ радња извршења кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, коју је сходно резултатима доказног поступка и у границама својих законских овлашћења у смислу члана 420. став 2. ЗКП, првостепени суд правно квалификовао као кривично дело из члана 246а. став 2. КЗ.

Из изреке побиијане првостепене пресуде произилази да је окривљени Рамадан Краснићи дана 03.02.2020. године, на месту ближе описаном у изреци пресуде, у стању урачунљивости, свестан свога дела и његове противправности, чије је извршење хтео, неовлашћено држао у великој количини супстанце проглашене за опојну дрогу и то укупно 565,08 грама канабиса, који садржи ТНС у концентracији већој од 0,3%, које супстанце се налазе на Списку психоактивних контролисаних супстанци Правилника о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци и препарата („Службени гласник РС“ број 38/19 од 31.05.2019. године).

По налажењу Врховног касационог суда, овако описане радње окривљеног, из којих произлази да је окривљени неовлашћено држао у великој количини супстанце

које су проглашене за опојну дрогу, садрже сва субјективна и објективна обележја кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а. став 2. КЗ за које је оглашен кривим, а за које кривично дело није битна сврха држања наведених супстанци, већ њихова количина, што је у изреци првостепене пресуде јасно описано. Сходно томе, супротне наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости цитира наводе исказа испитаних сведока, полицијских службеника АА и ББ, даје сопствену оцену њихових исказа, закључује да су сведоци неуверљиви и контрадикторни и истиче да у конкретном случају није обављено ДНК вештачење, што по њеном мишљењу, указује да нема доказа да је окривљени уопште био у контакту са опојном дрогом и да је суд осуђујућу пресуду донео само на основу нејасног, неуверљивог и противречног исказа сведока ББ, што је недопустиво. Осим тога, бранилац у захтеву наводи да је изрека првостепене пресуде неразумљива и да у образложењу нема разлога о чињеницама које су предмет доказивања као што су место проналаска опојних дрога и психички однос окривљеног према делу односно директан умишљај.

На описан начин, бранилац суштински указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, па се Врховни касациони суд није упуштао у разматрање ових навода, обзиром да наведене повреде закона не представљају разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Рамадана Краснићија, адвоката Александре Милошевић, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић